

Katekes: det är värt det

"Vi borde fortsätta uppmuntra vissa medlemmar i prelaturen, medarbetare och ungdomar att, om de själva vill förstås, erbjuda sig som kateketer, leda äktenskapsförberedande kurser och utföra socialt arbete i församlingar och på andra platser där det behövs folk" (Utdrag ur Fernando Ocariz, Pastoralt brev, den 14 februari 2017, nr 15).

2020-09-06

Här berättar Maria hur det kom sig att hon blev kateket i en församling.

En vårsöndag för några år sedan hörde jag i kungörelserna efter mässan att församlingen behövde fler personer till katekesundervisningen för ungdomar under det kommande läsåret. Jag lade det på minnet men det var först när jag hört samma information under påföljande söndagar som tanken slog mig: Kan jag själv hjälpa till med katekesundervisningen? Under några veckor funderade jag fram och tillbaka: Hinner jag? Har jag förmåga att undervisa ungdomar... jag har ju ingen erfarenhet av ungdomsarbete? Till saken hör att jag är konvertit och för nu ganska många år sedan läste teologi som ett sätt att fördjupa mina kunskaper i denna tro som jag fann och omfamnade när jag var tonåring. Genom mitt arbete har jag vant mig

vid att föreläsa men endast undervisat vuxna. På pappret hade jag alltså vissa kvalifikationer – men att undervisa ungdomar var något helt annat än det jag var van vid. Till slut övervann jag mina betänkligheter och skickade ett mail till den jesuitpater som är ansvarig för katekesundervisningen och vi bokade in ett möte för att diskutera saken.

Jag anlände till mötet inte utan viss nervositet och under vårt samtal sade jag, halvt på skämt och halvt på allvar, att jag inte mindes detaljerna i Fjärde Laterankonciliets lära - i tanken att visa på min osäkerhet om jag var tillräckligt förberedd för att vara kateket. Patern skrattade och sade: ”Dessa ungdomar har mycket begränsade kunskaper om vår katolska tro. Det de behöver är att se din kärlek till Kyrkan och till vår tro samt i dig finna en förebild i hur de kan leva som kristna.” Dessa ord

stärkte mig, även om de fick mig att inse att jag nog skulle möta andra utmaningar än jag först trott.

Nu måste jag berätta lite om hur katekesundervisningen är organiserad. Undervisningen för ungdomarna som ska ta emot konfirmationens sakrament sker under två år och börjar när ungdomarna är 14 år. Varannan lördag under terminstid kommer de för trosundervisning i två timmar. Efter undervisningen följer mässan där deltagande är obligatoriskt – det ses som en del av undervisningen med syftet att göra ungdomarna bekanta med liturgin och förstås fördjupa deras andakt till den heliga Eukaristin.

I början på höstterminen samlades alla kateketer för första gången. Vi som skulle vara kateketer för de som går första året (14-åringarna) var en blandad skara som väl speglar hur

den katolska kyrkan ser ut i Sverige: av totalt 8 st var två vuxenkonvertiter medan övriga var uppväxta i katolska familjer. Av dessa var två från Irak, två från Polen, en från Uganda och en från Filippinerna. Undervisningen började med ett läger en helg under vilket ungdomarna hade möjlighet att lära känna varandra – och vi dem! Undervisningen, som varvades med idrott och lekar, var inriktad på grundläggande frågor: att människan kan nå kunskap om Guds existens på naturliga vägar, utan tro, genom bla naturen. Vi talade också om ondskan och livets mening. Ungdomarna kom från väldigt skilda förhållanden och det blev snart uppenbart att deras kunskapsnivå gällande den kristna tron varierade mycket och att föräldrarna har stor betydelse för att ge barnen troskunskap och lära dem ta emot sakramenten. Flera av ungdomarna tog själva initiativet och bad om möjlighet att gå till bikt före

mässan och det var fint att se hur vissa ungdomar med större kunskap i tron förklara för de andra att målet med varje människas liv här på jorden är att älska Gud innerligt och i allt försöka leva enligt Guds vilja.

Under resten av läsåret gick vi igenom de viktigaste delarna i Jesu liv och talade även om Kyrkan, apostlarna och prästadömet's betydelse. Vi försökte också introducera barnen till vanliga katolska böner som rosenkransen och vi ett undervisningstillfälle talade vi om hur man kan leva som kristen i vardagen. Var och en av oss kateketer berättade då om vad tron betyder för honom/henne och gav vittnesbörd om de omvändelser vi alla haft: flera hade varit långt från tron i flera år men på olika vägar berörts av Guds nåd och återvänt till Kyrkan och levde nu med iver och glädje sin tro.

När pandemin drabbade Sverige ställdes all undervisning in omgående. Men vi i kateketgruppen enades snart om att vi ville fortsätta med undervisningen digitalt och genomförde de sista undervisningstillfällena via Zoom. Det var en omställning att arbeta via Zoom och att hålla ungdomarnas intresse på topp men majoriteten av ungdomarna fortsatte att delta i undervisningen fastän de inte längre kunde träffa sina vänner samtidigt utan var tvungna att sitta framför en skärm och lyssna.

Många gånger har jag funderat över vad ungdomarna får med sig från denna undervisning – vad sätter det för spår i deras liv? Är det betydelsefullt det jag och mina kateketkollegor gjort under det gångna läsåret? Ungdomarna lever i ett starkt sekulariserat samhälle där den kristna tron många gånger ifrågasätts eller tom smutskastas.

Häromdagen när jag just varit i
mässan kom plötsligt två
tonårsflickor fram till mig och
kastade sig om halsen på mig och gav
mig en stor, varm kram. De var där
med föräldrar och syskon och alla
hade gått i mässan. Det var ett kärt
återseende då båda gått i
katekesundervisningen det gångna
året. Jag tolkar detta varma
återseende och glädjen de utstrålade
när de såg mig som ett tecken på att
ja, de har fått något med sig från
katekesundervisningen.

Förhoppningsvis har de större
kunskaper i troslära men minst lika
viktigt är att de har positiva minnen
från undervisningen och att tron är
en levande del av deras liv och att de
har fått med sig att det är "värt det"
att leva ett kristet liv.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
katekesundervisningen/](https://opusdei.org/sv-se/article/katekesundervisningen/) (2026-03-15)